

Kokkuvõtte teemal: Linnud ja hiired mesilas

Aeg ja koht: Harju Mesinduse Seltsi korraldatud õppe- ja teabeõhtu,

Tallinn, Marja 4D, 26.01.2011.a.

Lektor: Sulev Norak, lektorileping PR-7-1.4-29

Talvised linnud ,kes mesilas kahju tekitavad, on tihased ja rähnid. Tihaseid on palju liike. Tarude ümbruses tegutsevad enamasti rasvatihased ja sootihased. Rasvatihane on väga julge ja uudishimulik lind. Teda võib üpetada vile peale kohale tulema ja käest toitu võtma. Tarude juures ta sööb kõigepealt neid surnud mesilasi, kelle teised mesilased on lennuavast välja lükanud. Siis hakkab ta taru seinale koputama. Välja tulnud mesilased viskab ta algul lumele, kus need kangestuvad, seejärel sööb ära.

Rähnid tunnetavad puidus mitme sentimeetri sügavusel olevaid kahjureid ja suudavad neid sealt välja urgitseda. Samuti saavad nad läbi taru seina teada mesilaste olemasolust. Vahtplastist korpustaru on neil lihtne lõhkuda, et mesilasteni jõuda. Korralikult ehitatud lamavtaru nii lihtne lõhkuda ei ole, kuid muusträhn, kes on suur ja tugev, võib ka sellega hakkama saama.

Parim vahend tihaste vastu on õigesti valmistatud ja talveasendisse pandud lennulaud. Õhuavad lennulaua all peavad olema nii kitsad, et mesilased sealt välja ei pääseks. Samuti kaitseb see pesa heleda kevadise päikese eest.

Rähnide eemale hoidmiseks aga katta tarud võrguga, mis hoiab linnud taru seinast eemal.

Kui on hakatud sügisel linde toitma, siis peab neid toitma kuini mai keskpaigani, mil hakkavad looduses peale mesilaste juba teised putukad lendama. Kevadel ja suvel on palju putuktoidulisi linde, kes tarvitavad toiduks ka mesilasi.

Hiired tungivad talvel tarudesse liiga suure lennuava kaudu, mida nad võivad ka suuremaks närida. Teiseks õhuavade kaudu , kui nende ees olev traatvõre on ära roostetanud. Kolmandaks katuse ja taru vahel oleva vahe kaudu. Mõned hiired käivad tarus ainult toitumas ja lahkuvad siis, teised aga teevad tarusse pesa ja jäävad sinna elama. Peamiselt tungib tarusse kaelushiir, aga võivad tulla ka leethiir ja uruhiir. Hiired püüda tarudest kinni lõksuga. Mürgitada ei soovita. Tarusse pandud mürk jätab surnud hiire tarusse, kus see võib lagunema hakata. Ka võib mürk tarus levida. Väljaspool taru torudesse asetatud mürk aga tapab ka neid hiiri, kes ei kavatse üldse tarusse tungida. Ilmaasjata ei maksa ka hiiri hävitada, neilgi on looduses oma osa.

Palju kahju tekitavad hiired kärjehoidlates, kus nad rikuvad suuraga kärgi. Ka ruumides ei maksa neid mürgitada, vaid püüda lõksuga. Mürgitatud hiired surevad kusagil mujal ja hakkavad ilmade soojenemisel kõdunema ning haisema. Seda tihti niisugustes kohtades, kus neid kätte ei saa. Varsti hakkavad siis lendama suured mustad laibakärbsed ja natuke väikesemad sinised ja rohelised lihakärbsed.